

Գուրգեն Մահարի

Շամանդաղի կապոյտ թեւն, արեւի ոսկին

Շամանդաղի կապոյտ թեւն, արեւի ոսկին,
Ձորում ջրերը հնչուն, շրշիւնը հասկի,
Եւ ուղիները ճերմակ, ուղիներն անծայր
Քո կարօտը երգեցին, բայց դու չդարձար:
Կախարդական, հին հովտում քեզ որոնեցի,
Կիսալուսինն էր կանգնել ոսկեղէն խեցի:
Միգում տխուր մի թռչուն ասաց . նա չկայ,
Չոր ես փնտռել անանուն բախտի աղջկան .
Թող գուրգուրի քո հոգին արեւի ոսկին,
Լսի՛ր երկրիդ հասկերին, հասկերի խօսքին...

Բարդիներ